

🔗 موضوع: نظم جنسیتی و روایتگری تاریخ اجتماعی زنان

✎ ارائه دهنده: جناب آقای دکتر علی جنادله

📌 دوگانه‌ی مرکز-پیرامون، راه عبور از روایت‌گری‌های مرسوم

▼ تاریخ اجتماعی در مقابل تاریخ‌های مرسوم که تاریخ مردان بزرگ است مطرح می‌شود و به روایتی از کنش اقشار پیرامون می‌پردازد که زنان نیز بخشی از این قشر به شمار می‌روند.

▼ روایت‌های تاریخی همواره یک نقطه عزیمت دارند که در حوزه زنان، آن نقطه‌ی عزیمت، رؤیت‌پذیر کردن زنان در تاریخ است.

▼ در باب روایت زن در تاریخ چند رویکرد وجود دارد:

۱. نقد روایت‌های مردانه: این روایات می‌خواهد تاریخ را به مثابه‌ی پروژه انحصاری مردان نقد کند.

۲. نقد استیلای حوزه عمومی مردانه بر حوزه خصوصی زنانه.

۳. پس‌اساختارگرایی که به دنبال آشنایی زدایی از مناسبت‌های جنسیتی موجود است.

▼ سه پارادایم تفسیری در توضیح نظم جنسیتی مطرح می‌شود: **مدرنیستی**، **مارکسیستی** و **فمنیستی**

▲ نکته‌ی مشترک در نقد سه رویکرد فوق این است که روایات تاریخی، هم از جهت دیتا و هم از جهت تفسیر، روایت «**مردان متمول مرکز نشین**» است. بنابراین ما باید به دنبال واسازی روایت‌های موجود از منظر پیرامونی باشیم؛ لذا دوگانه‌ی مدنظرمان، دوگانه «**مرکز- پیرامون**» خواهد بود.